

РЕШЕНИЕ

№ 1079

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **8503** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Ц. К. П., първоначално адресирана до Административен съд [населено място] и изпратена с Определение № 1435/01.09.2022 г., постановено по адм. д. № 1541/2022 г. по описа на същия съд по компетентност на Административен съд София-град, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4635-000159 от 09.08.2022 г., издадена от полицейски инспектор към ОДМВР – Б., РУ – П., с която е прекратена регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца и са отнети 2 бр. регистрационни табели с [рег.номер на МПС] .

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, без да се излагат конкретни основания за това. Твърди се, че автомобила е бил преотстъпен на М. М., който имал свидетелство за управление на МПС, но същият на свой ред предоставил управлението му на лице, което нямало такова свидетелство. Твърди се, че автомобила се използва за обслужване на инвалид.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично, като моли за отмяна на заповедта, тъй като нямала вина за случилото се.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Административен съд София – град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна

следното:

По отношение на жалбоподателката в настоящото производство със № 22-4635-000159 от 09.08.2022 г., издадена от полицейски инспектор към ОДМВР – Б., РУ – П. е приложена Принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а, б. „а“ ЗДвП, в качеството ѝ на собственик на лек автомобил А. А3, с табели с регистрационен номер [рег.номер на МПС] , за това, че на 09.08.2022 г., около 4.30 часа в [населено място], по ул. Трети март, срещу казино „В.“, с посока на движение към ул. И., автомобилът е управляван от В. С. Я., която не притежавала свидетелство за управление на МПС. За нарушението е бил съставен АУАН № 699905/09.08.2022 г. Със заповедта е прекратена регистрацията на управлявания лек автомобил за срок от 6 месеца и са отнети 2бр. регистрационни табели с номер СА 2123 ХВ.

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

Заповедта е връчена на жалбоподателката на 23.08.2022 г. , а жалбата срещу нея е подадена на 30.08.2022 г., поради което съдът намира, че жалбата е подадена в срок и е допустима за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения.

При разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки, Административния съд следва да прецени дали съответния акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали акта съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. /служебно известна на съда/ подписана за Министъра на вътрешните работи, са определени да осъществяват контрол по ЗДвП ГД „Национална полиция“, ГД „Гранична полиция“ – в районите на аерогарите и Областните дирекции на МВР и СДВР. Със Заповед № 251з-1821/26.04.2022 г. /л. 23/ Директорът на ОДМВР - Б. е определил с т.1.8 да прилагат с мотивирана заповед ПАМ по чл. 171, т. 2а ЗДвП полицейските инспектори в сектор „Пътна полиция“ от ОДМВР - Б.. Предвид изложеното, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност.

Както беше посочено, разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. След като установи, че заповедта е издадена от компетентен орган, съдът намира, че същата е издадена в предписаната от закона форма с необходимото съдържание. Посочени са всички съставомерни признаци на нарушението, като от обективна и субективна страна се констатира наличието на материалните предпоставки за издаването ѝ.

С оглед изложеното дотук, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в изискуемата форма и със съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ, поради което не са налице пороци, водещи до нищожност на процесната заповед или които да обусловят нейната отмяна

на формално основание. Заповедта е мотивирана с конкретни прояви на лице, водач на МПС, установени с писмени доказателства, съдържащи се в приетата по делото административна преписка. Органът е посочил фактическите обстоятелства, които съставляват основание по закон за издаването на заповедта и е цитирал относимата правна уредба. Актът за прилагане на ПАМ съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП, вр. с чл. 59, ал. 2 АПК. Изложени са фактическите и правни основания за издаването на ПАМ, като както беше посочено по-горе, същата е мотивирана с конкретни прояви на лицето-водач на МПС, като е налице съответствие между словесното описание на нарушението, дадената му правна квалификация и основаниято за издаване на заповедта.

Съгласно нормата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП принудителната административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

В случая посочените в нормата материално-правни предпоставки за прилагане на мярката са били налице. По делото не е спорно, а и видно от съдържанието на сезиращата съда жалба, жалбоподателката не оспорва факта, че автомобилът е бил управляван от трето лице, което не притежава валидно СУМПС. Тези констатации не са оспорени в хода на настоящото производство и не са ангажирани доказателства в обратната насока.

Защитната теза на жалбоподателката, обусловена от липсата на вина и конкретно нейно поведение, което да съставлява административно нарушение, не може да обуслови незаконосъобразност на оспорената заповед. Законодателят е предвидил, че с цел предотвратяване на нарушения принудителната административна мярка от този вид се прилага по отношение на собственик на МПС, което е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата посочени в нормата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП. Приложението на ПАМ не е обусловено от субективното отношение на собственика към извършеното нарушение, поради което евентуалната липса на вина е ирелевантна. Следва да се отбележи, че жалбоподателката е следвало да се увери, че автомобилът ѝ ще бъде управляван от правоспособен водач и че няма да бъде преотстъпван на лица, които не притежават съответната правоспособност. В случая това не е сторено, след като в крайна сметка автомобилът е бил управляван именно от лице, което не притежава валидно СУМПС.

Обстоятелството, че автомобилът се използва за обслужване на инвалид не може да се приеме за противопоставимо на обществения интерес да не бъдат извършвани нарушения при управление на МПС, с оглед опазване безопасността на участниците в движението. Доказателства, че единствено този автомобил може да обслужва нуждите на лицето, за което е представено ЕР №3170/06.10.2020 г., не са представени, а дори това обстоятелство да бъде прието за истинно, то същото е следвало да бъде отчетено от собственика на автомобила преди да го преотстъпи на трети лица.

В обобщение съдът намира, че е налице фактическият състав, при който органите на

сектор “ПП“, в условията на обвързана компетентност са длъжни да приложат съответната принудителна административна мярка. Спазени са материалните и процесуалните изисквания за законосъобразността на ЗПАМ, поради което съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора ответната страна има право на разноски, но тъй като такива не са претендирани, съдът не следва да ги присъжда служебно.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд-София – град, II-ри състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Ц. К. П. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4635-000159 от 09.08.2022 г., издадена от полицейски инспектор към ОДМВР – Б., РУ – П., с която е прекратена регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца и са отнети 2 бр. регистрационни табели с [рег.номер на МПС] .

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: